

Manifest

Stvarni svijet vrti se oko novca. Tko god to ignorira naivan je, glup ili nema budućnost. Sve što ne postane profitabilno umire. To je aksiom: tko god to ne shvaća, slabi su mu izgledi za uspjeh.

Ovo je osnova onoga što slijedi. Ne zaboravite na to!

...

I had a dream.

Sanjao sam da ću promijeniti svijet. Na bolje. S najboljim što postoji: dobrim pivom. Dobro pivo je ljudsko pravo. Ljudi trebaju dobro pivo. Dobro pivo je očekivanje. Prvi gutljaj je totalna radost. Pivo je okvir za dobar razgovor. Nesnobovska fraternizacija i graditelj mostova među ljudima.

Ljudima sam htio dati dobro pivo; u zemlji gdje se nude samo lageri. Mnoge stvari nisam razumio, ali dvije su najvažnije.

1. Ne možeš zaustaviti dobre ljude
2. Stvarna ljubav može sve

Iain Russell, voditelj Charliesa u Copenhagenu i The Wharfa u Allborgu, s kopenhaškog nam je pivskog festivala 2003. poslao važnu poruku "Zapamtite, vi proizvodite i prodajete pivo. Ne prodajete opremu za kopanje!"

Što je pod tim mislio? Craft pivo nije samo pivo i nije samo biznis ni transakcija. Ne, craft beer su emocije. I ljudi.

A ja sam sanjao da ću promijeniti svijet. Promijeniti svijet mijenjajući ljude. Da ću dirnuti ljude. Transakcije ne mogu dirnuti ljude. Ljude pokreću osjećaji.

Sanjao sam da ću stvoriti organizaciju u kojoj će svi biti ponosni i strastveni. Potpuno preplavljeni ljubavlju i poštovanjem prema dobrom pivu.

pivu. Gdje će osjećaj i posvećenost sami dovesti nove ljude i prodavati pivo.

Sanjao sam da ću stvoriti organizaciju koja će toliko blistati od posvećenosti, da će svi kupci, restorani, barovi i dućani na svijetu htjeti surađivati s nama, jer smo najugodniji, pružamo najbolju uslugu, imamo najviše informacija i najbolji smo.

Sanjao sam da ću stvoriti organizaciju kojoj će pivo biti u središtu. I gdje će strast biti tako jaka da pojam "dovoljno dobro" neće postojati. Jer će se svi neprekidno brinuti o unapređenju svega.

Ne samo piva.

Nego i usluge koju pružamo kupcima.

I našeg znanja.

I načina na koji komuniciramo

I kako izgledamo

I u što ćemo uvjeriti svijet našom energijom i karizmom.

Sve nas je to trebalo razlikovati od drugih. I činiti najboljima.

Sanjao sam da ću stvoriti savršeno pivo, koje će svijetu prenijeti savršena organizacija, gdje mogu raditi samo najbolji i svi rade za isti cilj.

Sanjao sam da ću stvoriti globalni brend. Iza kojeg će stajati najambiciozniji tim na planeti.

Sanjao sam da ću stvoriti nešto toliko drugačije da će samu organizaciju primjećivati i poštovati daleko više od piva.

Sanjao sam da ću stvoriti nešto toliko jedinstveno da nas nitko neće doživljavati kao stvarnu konkurenciju. Jednostavno zato što će drugi raditi na uobičajeni način i biti obični i prosječni. Sanjao sam da će se svi moji dioničari i zaposlenici obogatiti. Ne samo ponosom i radošću, nego i financijski. Tolika je bila moja vjera u savršenu organizaciju i proizvod, da je

je trebala biti recept za stvaranje novca.

Jednom smo bili na tom putu. Zaista smo išli prema svemu o čemu sam sanjao!

Ali onda je netko uveo nove vrijednosti. Ne kroz rasprave, sastanke ili dokumente, nego kroz dogovore na malim forumima: preko telefona, za večerom.

Nove vrijednosti su: Dovoljno dobro. Osrednje. Prosječno. Normalno. Uobičajeno. Oprezno. Sporo. Mirno. Sigurno. Predvidljivo.

To je bila nova pojava. Na moje čuđenje, tim se novim vrijednostima aplaudiralo, i u relativno kratkom vremenu zamijenile su naš izvorni mentalitet .

Kreativnost je postala smetnja.

Dinamičnost je postala nestrpljivost.

Različitost je postala rizik.

Perfekcionizam je postao trošak.

Kompromis je postao nefleksibilnost.

Inicijativa je postala opasna.

I otkrio sam da se moj san više ne ostvaruje.

Ono što je trebalo biti jedinstveno i najbolje, postalo je obično i osrednje. Ili da budem točniji: Beskompromisna pivovara Nøgne Ø postala je Prosječna pivovara Grey Ø.

Dragi prijatelji, savjest je čovjekovo najvažnije i najbolje oruđe. Savjest nas u teškim situacijama izvodi na pravi put. U ovoj situaciji, odlučio sam poslušati svoju savjest. Ne mogu raditi za druge da bih ostvarivao njihove snove, potpuno suprotne od mog. Moram biti lojalan svom snu i svojoj viziji.

I zato smo danas ovdje: pred rastankom, jer napuštam Nøgne Ø. To je

vjerojatno dobro za ... "Novi Nøgne Ø". Moj odlazak će utišati buku i upravi omogućiti da pojača napore u pretvaranju Nøgne Ø u običnu, mirnu, predvidljivu i sigurnu firmu. Za razliku od sadašnjih direktora i uprave, ja ne mislim da će to voditi dobrome. Ni u proizvodima, ni s ljudima ni u poslovanju. Ali zbog moje snažne solidarnosti s onima koji ostaju u Nøgne Ø, moram reći kako se nadam da sam u krivu.

A što je s mojim snom? Da, još sanjam. Možda malo manje nego prije, ali odbijam da mediokrijeti utječu na mene.

Imao sam san.

Još sanjam.

Bez snova svijet staje.

Biram živjeti svoj san.

Kjetil Jikiun.